



LEIRFJORD KOMMUNE

Det Kongelige Landbruksdepartement
Postboks 8007 Dep.

0030 OSLO

Vår ref.	Arkivkode	Deres ref .	Dato
03/02150-002	V12	200302997-/TIN	08.12.03

UTTALELSE PÅ FORSLAG TIL FORSKRIFT OM TILSKUDD TIL MILJØTILTAK I LANDBRUKET OG FORSKRIFT OM TILSKUDD TIL TILTAK I SKOGBRUKET

Det vises til brev datert 28.10.03 angående høring på utkast til forskrift om tilskudd til spesielle miljøtiltak i landbruket og forskrift om tilskudd til nærings- og miljøtiltak i skogbruket. Høringsfristen er 11.12.2003 og saka behandles administrativt og refereres senere for politisk utvalg i Leirfjord kommune

For bakgrunn for høringen samt foreslåtte endringer henvises det til høringsbrev og notat fra landbruksdepartementet.

Forskrift om tilskudd til spesielle miljøtiltak i landbruket

Leirfjord kommune har ingen spesifikke kommentarer til utkastet til forskrift om tilskudd til spesielle miljøtiltak i landbruket. Det påpekes imidlertid at ved å fordele ansvaret for tilskuddsmidlene ut til de enkelte kommunene pulveriseres den overordnede kontroll og mulighet til å fordele midlene til nødvendige formål på tvers av kommunegrenser. Kommuner med et stort behov for miljøtiltak vil få færre tilskuddsmidler å fordele enn kommuner med forholdsvis mindre aktivitet. Dette vil også være med på å skape store forskjeller i tilskuddssatser og saksbehandling fra kommune til kommune for ellers like tiltak.

Forskrift om tilskudd til nærings og miljøtiltak i skogbruket

Når det gjelder utkastet til forskrift om tilskudd til nærings- og miljøtiltak i skogbruket ønsker Leirfjord kommune å kommentere enkelte avsnitt i forslaget:

§ 2-1, 4. ledd:

"Det skal ikke gis tilskudd til skogplanting, såing, kjøp av utstyr eller yil tiltak som ved uttak av virke gir overskudd"

På Helgeland tilsier de klimatiske forholdene at det er nødvendig med planting for å få forynget avvirkede områder innen rimelig tid. Naturlig foryngelse er derfor ikke et alternativ pga. lang tid mellom frøår, klimatiske forhold for spiring og grunnforhold (stort sett tykke humusmatter som det tar lang tid å forynge naturlig).

Videre vil etablering av skog være et tiltak av stor samfunnsmessig betydning. Skogen er viktig for allmennheten både i rekreasjonssammenheng, landskap og naturforhold samt å sørge

for stabil leveranse til industrien. For den enkelte skogeier er planting en utgift han ikke får noe nytte av ettersom det som blir plantet i dag først gir verdier om 50 - 100 år. Oppbygging av skog vil derfor være av større verdi for samfunnet enn for den enkelte skogeier.

I Leirfjord som i stor grad er i sitt første omløp av barskog, har ikke skogeierne rukket å opparbeide seg skogavgiftsmidler av noen betydning. Mye av det som i dag avvirkes, svares det ikke skogavgift for (eget bruk), og det er stort sett små drifter. Replanting må således gjøres for egen regning noe som ikke prioriteres jf. avsnittet ovenfor. Et krav om reetablering av skog må således kunne følges opp med en gulrot i form av økonomisk støtte.

Det er lagt opp til en stor grad av kommunal selvstyre i forhold til tilskudd til miljøtiltak i landbruket og nærings- og miljøtiltak i skogbruket, både i forhold til hva som gis økonomisk støtte og hvilke satser som skal brukes. En begrensning i bruken av midlene jf. forslaget til ordlyd i forskrift vil stride mot det kommunale selvstyret det legges opp til i forskriften. Det er ikke begrunnet noe sted hvorfor akkurat dette unntaket i det kommunale selvstyret fåreslås tatt inn i forskriften. Kommunen har i dag selv kompetanse både på miljø- og næringssiden, samt dyktige lokalpolitikere og er således i stand til selv å kunne utarbeide et regelverk for bruk av midlene på best mulig måte for den enkelte kommune utfra de lokale forhold.

Avsnittet endres til: *"Det skal ikke gis tilskudd til kjøp av utstyr eller til tiltak som ved uttak av virke gir overskudd"*

§ 3-1:

Viser til setning i høringsbrevet: *"I tillegg vil det i tildelingsbrevet til fylkesmennene og videre til kommunene ligge en begrensning om at tilskudd til veiformål ikke kan utgjøre mer enn maksimalt 50 pst. av det tildelte beløp til skogtiltak i den enkelte kommune ."*

For Leirfjord sin del vil det være behov for en fortsatt satsing på veger for å få tilgang på de skogressurser som ligger ubrukte, både kulturskog og naturskog. For et område må det først bygges veg inn før andre skogkulturtiltak kan igangsettes. Det vil derfor kunne bli et problem gjennom en planperiode på for eksempel 5 år å balansere et evt tilskudd til vegbygging med tilskudd til skogkultur, all den tid det ikke kan gis tilskudd til planting. Videre vil vegbygging være mer kostnadskrevende enn skogkulturtiltak slik at det vil bli et misforhold mellom andel bygde veger opp i mot andel med skogkultur. Denne bestemmelsen vil derfor føre til en begrensning av aktiviteten. Det foreslås derfor at denne begrensningen i bruken av midlene tas ut av forskriften.

§ 5-1, 2. ledd:

"Det er ikke anledning til å gi tilskudd til taubanedrift"

Taubanedrift vil være et miljøvennlig og billigere alternativ til vegbygging i utsatte strøk. Det vil derfor være unaturlig at kommunen ikke får støtte slike tiltak. Videre bør dette spørsmålet overlates til det kommunale selvstyret jf. intensjonen med forskriftsendringen. Det angjeldende avsnittet slettes i forskriften.

Med hilsen

Jostein Saus
skogbrukssjef